

## Lângă mormântul gol și rece

*Autor text: Puiu Chibici  
Compozitor: Puiu Chibici*

Lângă mormântul gol și rece  
Stătea Maria și plângea,  
Și nu voia ca să mai plece  
Căci Domnul ei nu mai era.  
Unde L-au pus pe-Învățătorul?  
În taină ea se întreba,  
O, de-ar putea să-și stingă dorul,  
O clipă doar de L-ar vedea.

Când copleșită de tristețe  
La toate-acestea se gândea,  
O voce plină de blândețe  
O-ntreabă: „Ce faci, fiica mea?“  
Crezând atunci că-i grădinarul,  
Ea l-a-ntrebat: „Unde L-ai pus?“  
Fără să știe că tâmplarul  
Ce îi vorbea era Isus.

Dar Domnu-o chema atunci pe nume  
Cu glas duios și minunat,  
„Învățătorul tău, Rabuni,  
E viu, din morți a înviat!  
Tresalt-acum de bucurie,  
Vestește-acesta tuturor,  
Căci pentru veci de veci, Maria,  
Sunt viu în vecii vecilor!“

Osana, glorie, mărire,  
S-a rupt al morții bold de fier,  
Isus e-acum în strălucire,  
E liber drumul către cer.

A înviat precum a spus,  
De-acum, în zorii dimineții,  
Răsare-un soare nou, Isus.

E sărbătoare în cetate,  
E bucurie pe pământ,  
Căci ne-a răscumpărat din moarte  
Isus, iubitul Rege sfânt.  
A înviat și-n toată lumea  
Răsună-acest salut frumos,  
Din gură-n gură toți să spună  
„A înviat Isus Hristos!“